

at Nedsættelse i Betalingen kun ydes for Personer, der ere bosatte indenfor Sygehusdistriktet.

Den Sygekasserne tilstaaede Nedsættelse i Betalingen for Sygehusbehandling har hidtil ikke omfattet Bandager, Ekstravagt og lignende Ydelser. Det har imidlertid vist sig, at den Betaling, der af Sygehuseene afkræves Sygekasserne for de nævnte Ydelser, ofte er saa stor, at den Kasserne tilstaaede Moderation i Forhold hertil maa anses som ret betydningsløs. Navnlig gælder dette om Betalingen for Ekstravagt over sindssyge Patienter, der for Tiden hyppigt maa henligge paa Sygehus i længere Perioder paa Grund af den herskende Pladsmangel paa Sindssygeanstalterne. Udvalget har derfor ment, at der bør gives Sygekasserne Ret til Nedsættelse i Vederlaget for enhver Ydelse, hvis Betaling paahviler Kasserne.

Ved Sygekasselovens Paabud om Nedsættelse i Betalingen for Sygekassemedlemmers Sygehusophold er der paalagt saadanne Kommuner, der ere økonomisk interesserede i Driften af et Sygehus, en betydelig Byrde. Da der nu findes adskillige Kommuner, som ikke ere delagtige i Driften af et Sygehus, og hvis Beboere derfor kun have Adgang til Optagelse paa andre Kommuners Sygehuse, der i Reglen kræve en meget forhøjet Betaling for Patienter, som bo udenfor Sygehusdistriktet, har man ment, at Billighed taler for, at saadanne Kommuner ikke ved at unklade Oprettelse af Sygehus kunne befri sig fra at deltage i Udgifterne ved Sygekassepatienters Behandling. Man har derfor foreslaaet, at disse Kommuner skulle tilsvare Halvdelen af Betalingen for Sygekassepatienters Ophold paa det nærmest beliggende kommunale Sygehus; herved bemærkes, at det er oplyst for Udvalget, at nogle Kommuner allerede for Tiden frivilligt overtage en endnu større Del af Udgifterne ved Sygekassepatienters Ophold paa andre Kommuners Sygehuse.

(Se Mindretalsbetænkning nedenfor).

Til § 13.

Efter den nugældende Bestemmelse have Sygekassemedlemmer kun Krav paa Frikørselsret for deres Børn, for saa vidt disse ere i Hjemmet. Udvalget har nu foreslaaet, at Frikørselsretten skal tilkomme alle Medlemmers Børn under 15 Aar, der bo indenfor Kommunens Omraade, uden at det kommer i Betragtning, om vedkommende Barn kan anses for hjemmeværende eller ikke.

Den tidligere fastsatte Grænse for den Vej længde, indenfor hvilken Frikørsel ydes ved Kommunens Foranstaltning, skal som Følge af Metersystemets Indførelse ved Lov Nr. 124 af 4. Maj 1907 ansættes i Metermaal, og efter Forhandling med Meterudvalget har man da ansat Grænsen til 12 Kilometer.

Fra Sygekassernes Side er der ofte udtalt Ønske om, at Personer, der bo paa Købstadkommuners Markjorder, og som derfor hyppigt leve under samme Forhold som Beboerne af tilstødende Sognekommuner, maatte faa Frikørselsret. Udvalget har imidlertid ikke ment at burde foreslaa en saadan Udvidelse af Frikørselsretten, idet denne staaer i nær Forbindelse med den Kørepligt, der paahviler visse af Sognekommunernes Beboere, men ikke har noget Sidestykke for Købstadkommunernes Vedkommende. Derimod er der i Forslaget givet Købstadkommunerne Tilladelse til at yde Frikørsel til Sygekassemedlemmer paa Markjorderne indenfor samme Grænser, som ere fastsatte for Medlemmer, der bo paa Landet.

Bestemmelsen om Frikørsel i den nugældende Sygekasselovs § 13 gælder ikke for Færøerne, jfr. kgl. Anordning Nr. 261 af 24. November 1893 Nr. 4. Sygekasseinspektøren har nu undersøgt Sygekasseforholdene paa Færøerne nøjere og har fundet, at de Befordringsudgifter, som Medlemmer af de anerkendte Sygekasser paa disse Øer have at udrede til Motorbaadbefordring m. m., hvor Lægen ikke bor i vedkommende Bygd, ofte ere uforholdsmæssig store i Sammenligning med Sygekassens Udgift til Lægehjælp (idet Forholdet kan være 20—30 Kr. overfor 5—10 Kr.). Der arbejdes derfor paa Færøerne for Tiden paa at faa oprettet Befordringskasser i Tilknytning til anerkendte Sygekasser i saadanne Bygder, hvor der ikke bor Læge, for at faa de for den enkelte ubemidlede ofte urimelig tyngende Befordringsudgifter fordelt paa flere Hænder.

Udvalget skal i denne Anledning henstille, om der ikke kunde ydes Medlemmerne en Erstatning fra Statens Side i Anledning af, at de ikke have Frikørselsretten.